

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1125/2016
05.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.И., због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Т.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 4К бр. 176/15 од 24.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж1 бр. 1184/15 од 12.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.И., адв. Т.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 4К бр. 176/15 од 24.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж1 бр. 1184/15 од 12.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 4К бр. 176/15 од 24.09.2015. године окривљени С.И. оглашен је кривим због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће окривљени издржавати без примене електронског надзора у просторијама у којима станује, а које не сме напуштати, осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење кразне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 13Кж1 бр. 1184/15 од 12.12.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 4К бр. 176/15 од 24.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж1 бр. 1184/15 од 12.02.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.И. адв. Т.К., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да о седници већа Врховног касационог суда обавести окривљеног и његовог браниоца.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона, члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483, члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП као и повреду закона из члана 439.

тачка 1) ЗКП, при чему у односу на истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводи да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. При том као недозвољен доказ означава службене белешке ПИ Пантелеј ПО Нишка Бања од 16.05.2014. године. DD2512/14 и ПУ у Нишу ОКП од 15.04.2014. године као и два налога за извршење службеног задатка ПИ Пантелеј од 14.05.2014. године и од 15.05.2014. године при чему не образлаже зашто су две службене белешке и два службена налога незаконит доказ. Осим тога, службене белешке Пантелеј ПО Нишка Бања од 16.05.2014. године. DD2512/14 и ПУ у Нишу ОКП од 15.04.2014. године нису изведене као доказ на главном претресу (страна 3 образложења првостепене пресуде) а у вези налога за извршење службеног задатка ПИ Пантелеј од 14.05.2014. године и од 15.05.2014. године нису дати разлози зашто се ради о недозвољеном доказу.

Надаље, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац наводи да окривљени критичном приликом према службеним лицима није применио ни силу ни претњу, нити их је на било који начин спречио у откривању кривичног дела, већ се само није зауставио на зауставни знак полиције, па по ставу браниоца суд није на поуздан начин утврдио да је окривљени критичном приликом управљао теретним моторним возилом, из којих навода по оцени Врховног касационог суда произилази да бранилац оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама а што сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости.

Како из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, а да суштински у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП не даје разлоге због чега сматра да се ради о недозвољеним доказима, а у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажним пресудама – на недозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.И., адв. Т.К. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.